

ALÁMERÜLÉS

Opponensi vélemény Juhász Patrícia építészhallgató diplomatervéhez
A diplomaterv címe: Fényes bűvár- és oktatóközpont

Egy diplomaterv, mint a tapasztalat és tudás megszerzésének állomása és egy bűvármerülés nem áll olyan messze egymástól. Alapos előkészületek után lépésről-lépésre merülhetünk egyre mélyebbre és érhetjük el egy szakma elsajátításának fontos szintjét.

A diplomázó mélymerüléséhez a Tata belvárosától gyalogos távolságra található Fényes fürdő területét szemelte ki. A terv célul tűzte ki az egykor szebb idők megélt komplexum felélesztését, újragondolását és ennek keretében egy a hazai bűváréletben hiányként jelentkező bűvár- és oktatóközpont tervezését.

A teljes területet átfogó program kialakításánál a jelenleg folyamatban lévő fejlesztések, elképzelések és üzemeltetői konzultáció összehangolásával egy racionális, ütemezhető és a valóságban is reálisnak tűnő koncepció alakult ki.

A hangsúlyok megfelelőek, a telepítés magában hordozza a funkciók önálló, független használatát is. A jól átgondolt területfelosztás és a használati zónák tiszta elkülönítése eredményeképpen találta meg a bűvárközpont is az adekvát helyét a legmélyebb, úgynevezett „feneketlen” tónál.

Az épület alapvető koncepciója a bűvármerülés és a látogatói merülés (mint megismerés és tudásszerzés) gondolatpárhuzamán alapul.

A terv szépen felépíti a titokzatos víz alatti világ megismeréséhez vezető látogatói út dramaturgiáját és ehhez a végletekig konzekvensen ragaszkodik, nem enged a helyenként ziccerszerűen jelentkező elcsábulásnak. Ez higgadt, következetes magatartást sugall.

A mélyen ülő, kissé sarokra szorult bejáraton keresztül jó léptékű fogadó térbe lépünk, ahol első lépcsőként a medencetér felszínére tekinthetünk rá. Az előcsarnokban elhelyezett bútorszerűen formált kiszolgáló „dobozok” burkolata már finoman magában hordozza a vízi világ sajátosságát talán kicsit túl egyértelműen is a medencék világát idézve. Ezek után egy nagyvonalú rámpán merülhetünk alá a fő látogató térbe.

A lenti „sötét” látogatói bemutatóteret, mint dramaturgiai katarzist a világító kiállító vitrinek fénye és a medence vizén megtörő folyamatosan mozgó fény játéka teszi igazán varázslatosá. Itt lesz teljes a látogatói „merülés” és érünk el a bemutatótérhez, ahol információt kaphatunk a bűvárkodásról és vizuális kapcsolatba is kerülhetünk a másik merülés résztvevőivel. Képzletbeli látogatóként azt kell mondanom, működik a dramaturgia.

A természetes vízben merülő gyakorlott bűvárok útja a házban ezzel szemben egyszerű, lényegre törő. A technikai kiszolgálótér tiszta rendje a gondtalan merülésüket szolgálják. Az ő katarzisuuk a ház homlokzatán megjelenő rámpán keresztül teljes.

A bűvároktatáshoz kialakított változatos medencetereket a különleges térbugyrok, barlangot szimuláló, lépcső alatti szűk terek és a kiállítóterrel kialakuló interakció teszik igazán izgalmassá.

A tömegformálás egyszerű, tiszta, kevés mozzanatból építkező, a megjelenés szikár, a „kevés” és az „éppen elég” határán táncol. Nekem éppen elég.

A befelé forduló ház zártságához választott beton kéregpanel burkolat egyenes, jó párosításnak tűnik, bár a kemény, csiszolt homlokzattal együtt már túlzott kontrasztban áll az égererdő mesebeli tanösvényével.

Úgy gondolom a belső világra koncentráls során kicsit mintha kevesebb odafigyelés jutott volna a ház és közvetlen környezetének kapcsolatára, az épület tájba illesztésére. Az ipari jelleg ebben a környezetben elviselt volna némi puhítást.

Juhász Patrícia megalapozott döntéseket hozva, tiszta elveket felállítva és azokat konzekvens módon követve készítette tervét. Arányos terek, racionális téri és szerkezeti megoldások születtek. A házban éppen annyi történik, amennyire szükség van, ahol izgalom kell, ott megkapjuk, ahol háttér ott rendben szolgál.

Meg kell jegyezmem, hogy az ilyen diplomaterveket igazán fontosnak tartom. Nem lehet elégszer elővenni a különböző okok miatt feledésbe merült, elhanyagolt természeti és kulturális kincseinket és időnként felszínre hozni őket és foglalkozni velük, még ha gyakran csak terv szinten is.

A Tisztelt Bírálóbizottságnak a diplomatervet elfogadásra javaslom.

Budapest, 2013.07.01

Frikker Zsolt
építész